

Протокол

№

гр. София, 17.09.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7874** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 12.33 ч се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Е. М. Ц. чрез АДВ. Г. Г. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНАТА СТРАНА НАЧАЛНИК ОТДЕЛ "ОХРАНИТЕЛНА ПОЛИЦИЯ" ПРИ ОД НА МВР-С. – редовно призована се представлява от комисар К..

СПП – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

Страните /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА, че днешното съдебно заседание е първо по ред.

ДОКЛАДВА жалбата, както и административната преписка.

Адв. Г. : Поддържам жалбата. Да се приеме АП.

Комисар К.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме АП. Моля да не бъдат приемани като доказателства приложените под № 6 и 7 протокол и копие от въззивна жалба по друго дело. Представям списък за проведено обучение, с копие за ответната страна. Нямам други доказателствени искания.

Адв. Г.: Да се приеме днес представеният списък. Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че следва да приеме в цялост преписката, като ще направи преценка на въпросната жалба и протокол по друго дело как да ги цени в мотивите на решението, следва да приеме и днес представеното писмено доказателство от

ответника.

СЪДЪТ по доказателствата и доказателствените искания

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства на ответника депозирани с преписката.

ПРИЕМА и днес представеното писмено доказателства, както и тези представени с жалбата с направената отметка, че по същество ще преценява същите във връзка с това, че касаят друго производство.

СЪДЪТ ПРИЕМА, че спорът е изяснен от неговата фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Г.: Моля да уважите жалбата и да отмените изцяло обжалваната заповед. Представям списък на разноските и моля да ни присъдите същите, които са в минимален размер по Наредба 1/2004г. Налице е съществено нарушение на чл. 10, ал. 2 АПК. Налице е поредното дисциплинарно производството инициирано в случая, проведено и приключено от комисар К. срещу клиентката ми. Този човек не се уморява да пуска жалби срещу нея, да пуска частни тъжби, да пуска граждански иски и всичко останало, това е един последователен тормоз по смисъла на закона и той се провежда систематично срещу клиентката ми и е резултата от подадения от нея сигнал, с който тя претендира, че са нарушени нейни професионални права именно от комисар К..

Техните отношения са изключително в професионалната сфера и считам, че всякакви настоящи и бъдещи отношения професионални между тях свързани с наказване не могат да бъдат безпристрастни, тъй като той търси от нея 10 000 лв. и иска да я осъди като престъпник и той я сочи за такава и аз не мога да повярвам, че може да има безпристрастност в едно лице, което отправя такива обвинения и такива претенции и в случая и няма. В настоящата ситуация като се разгледат материалите, като се разгледа цялостната преписка и самата заповед за налагане на наказание обуславят именно този извод. По отношение на това, че комисарят К. лично е наказвал клиентката ми, това не е израз на някакво високо благоволение от негова страна, а ясно съзнание, че ако отиде в МВР, както предходна дисциплинарна преписка и се върна с мнение, че няма основание за налагане на наказание „дисциплинарно уволнение“ - по същия начин щеше да се върне със същото становище и поради тази причина е решил да я накаже за нещо, което тя не е извършила. Твърдя, че е нарушено правото на защита на клиентката ми, тъй като са объркани основанията за налагане на порицание и на мъмрене, което подробно е посочено в жалбата, но най- вече от материална гледна точка резолюциите поставени върху това разпореждане са толкова много, че за клиентката ми става ясно единствено, че сроковете са 5 и 8 март 2024г. При изрично поставени срокове не могат да се следват общите постановления, които са във вътрешните правила за документооборота в МВР. След като има в документите указания 05 март и 08 март, а тя е предала работата си на 29 февруари забавяне и неизпълнение в никакъв случай няма и няма основание за издаване на заповедта. Отделно системата на МВР е строго документална и тези вътрешни правила, на които се опира наказващият орган са именно за това. Там не може просто някой нещо да напише и друг някак си да го изпълни. Там има строго регламентирани правила. Резолюцията в същите вътрешни правила пише, че се поставя върху първата страница на документа и съдържа описаните атрибути посочени в т. 6 от жалбата, като следва да се има предвид, че по

начина, по който е изготвен този документ той не е и разпореждане, това е заповед. Налице е пълен юридически и административен миш-маш и този произволен начин на назоваване на документи и на произволно посочване на сроковете в тях е в състояние да обърка когото и да е било, но въпреки всичко твърдим, че клиентката ми е спасила всичко, което е написано в това разпореждане. От тази гледна точка считам, че липсват както процесуалните основания, тъй като наказващият орган е следвало да се отведе като пряко заинтересован от развитието на случая и пряко заинтересован по отношение на служителя когото разследва, така и поради липса на материалните предпоставки. Просто тя си е свършила работата в срок, а тук имаме поредния случай за опит да се наказва служител, който до миналата година го даваха по телевизията в предавания и в различни рубрики като образец за професионална работа и една след като дойде комисар К. се установи поредица от фрапиращи нарушения на клиентката ми, които в последствие се оказаха, че липсват, както и в случая липсва по моето дълбоко убеждение основанието за каквото и да е било наказание или за каквото и да е било нарушение от страна на клиентката ми.

Комисар К.: Моля да отхвърлите жалбата и да потвърдите наложеното наказание, което е „мъмрене“ за срок от един месец. Първо в жалбата се твърди, че са налице съществени нарушения на чл. 10, ал. 2 АПК. В хода на дисциплинарната проверка от заместник председателя на синдикален алианс „Сигурност“ П. П. е депозиран сигнал № 489700-2322 от 19.03.24г., който се намира на стр. 108 от дисциплинарната проверка адресиран до министъра на вътрешните работи и до главния секретар, в който се твърди за тенденциозност, предубеденост и т.н. Дирекция „Инспекторат“ е извършила проверка и е излязла със становище рег. № 4575Р-742, което се намира на стр. 105 от същата проверка. Предложението на инспектората е да не се удовлетворяват исканията в сигнала. Всички останали твърдения по т.1, които изложи господин Г. са само твърдения, не са установени факти и доказателства. Във връзка с втория аргумент, че служителката не е запозната с вътрешните правила за организация на документооборота, тя от 12г. е ръководен служител и в длъжностната ѝ характеристика, която е приложена по делото, едно от основните длъжностни задължения е да познава нормативните документи, които се отнасят до дейността ѝ. Днес представих списък от проведено обучение през 2017г., на което служителката е присъствала и след това е положила изпит без никакви допуснати грешки, т.е знае вътрешните правила. В пункт 3 се твърди, че е нарушено правото на защита на служителката Ц. и не може да разбере срещу какво точно нарушение се защитава. В конкретния случай е спасен чл. 63, ал. 1 от Инструкцията № 81213877 за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, т.е да се прецени има ли основание за прилагане на чл. 198 от ЗМВР. Това съм го направил с писмените си мотиви. На служителката ѝ е връчена покана, която се намира по преписката. Служителката се е запознала с писмените мотиви в присъствието на подпомагащия служител П. П. от когото в последствие е изготвено и писмено възражение. В пункт 4 в писмените си мотиви съм отразил, че второто нарушение по проверката го приемам за несъставомерно и това е отразено и в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Относно липсата на материални предпоставки за налагането на наказанието: Твърди се, че се е объркала от резолюцията на началника, макар че в резолюцията началникът пише „изпълнение в срок“, не пише изпълнение в срок в по т. 10 или т.11. Съгласно вътрешните правила за документооборота чл. 22, ал. 2 изрично е написано, че когато не е определен конкретен срок, този срок е 10

работни дни от получаване на задачите. Има три поредни напомняния писмени, че срока изтича и трябва да се изпълни задачата. Първото разпореждане е от 20.02.24 г., което се намира на лист 8 от проверката. Следва ново напомняне на 22.02.24 г., на лист 9 от проверката. Следва трето напомняне да изпълни задачата в цялост на лист 67 от проверката от 28.02.24г. Срока в т. 10 и в т. 11 изрично е записан за кой се отнася. Точка 10 се отнася за началниците на районни управления и сектор „ПП“, а т. 11 за началник отдел „Охранители“ Цялото това неизпълнение в срок от служителката води до забавяне на цялата дирекция да изпълни поставената задача от ГДНП. По пункт 6, че разпореждането не отговаря на изискванията на инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика, съгласно чл. 6, ал. 2 от инструкцията разпореждането е устно или писмено волеизявление чрез резолюция на лицата по ал. 1 изискващо конкретно поведение на конкретния служител. Конкретното разпореждане от 05.02.24 г. напълно отговаря на изискванията на чл. 6, ал. 2 от инструкцията. То е в писмена форма, изисква конкретни действия от служителя и е издадено от компетентен орган, а именно директорът. По отношение на т. 7 посоченото нарушение не е съществено и не е от естеството да опорочи, съответно да доведе до отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. В хода на самото налагане на наказанието са спазени всички изисквания на ЗМВР и инструкцията. Точно по моя докладна записка служителката е наказана с порицание за срок от една година, отново за неспазване на същата заповед, с която са утвърдени вътрешните правила за документооборота. Ако тя си изпълняваше задълженията нямаше да има никакви проблеми. Ако присъдите разноси на другата страна правя възражение за прекомерност.

Адв. Г. /реплика/: Тука тактично се пропусна една много важна част от разпореждането на господин И., което се намира в горния ляв ъгъл на печатното разпореждане. В това разпореждане пред последната дума е „в указания срок“, т.е. щом е указан срок не може да се ползва общата норма на вътрешните правила. Тук има указан срок, написано е „в указания срок“ и се разчита. Това означава, че се препраща към сроковете посочени в печатния текст, а те са 05 и 08 март. Тя е изпълнила задълженията си на 29 февруари. Тези три напомняния от комисар К. са израз на тормоза, който твърдим. Чист тормоз по смисъла на Закона за защита от дискриминация. Подава сигнала и започват жалбите и дисциплинарките срещу нея. Приложил съм доказателства и за частна тъжба срещу нея, която се намира по делото. Всичко това е само, защото тя е подала сигнал срещу господин К. и тогава са започнали всички тези неблагоприятия за нея, докладни записки, по които се образуват дисциплинарки и се наказва отново и отново като целта е това, което миналата година лично казах в ефира на Нова телевизия, че в МВР съществува тормоз над служителките от техни ръководители, като това е ярък пример на база на всички тези дисциплинарни производства, които са започнали именно след сигналите, които тя е пунала или пък се твърди, че е пунала. Това е признак за тормоз на един държавен служител от неговия ръководител. Това дали някакъв инспекторат е направил нещо не означава, че тормоза не е налице. Въпроса е неприятен, всички гледат да го заметат, но той съществува и това се проявява и в настоящия случай и това се вижда от доказателствата по делото. Специално искам да попитам колко дисциплинарно наказващи органи сте виждали тук в тази зала да си защитават заповедите. Първият и последният случай е този и това е така, защото има лично отношение. Мисля, че основанията за тормоз са напълно доказани.

Комисар К. /дуплика/ - Сигнала на Ц., който визират за тормоз и дискриминация е

подаден след като беше наказана с порицание за една година. Това е реакция на това, че беше наказана.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.57 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: